

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

2026. június 28.

Nyíregyháza

Cím: A legnagyobb rossztól a legnagyobb áldásig

„¹⁵Amikor József bátyjai látták, hogy meghalt az apjuk, így tanakodtak: Hátha József bosszút forral ellenünk, és megfizet most nekünk mindazért a rosszért, amit vele szemben elkövettünk. ¹⁶Ezt üzenték tehát Józsefnek: Apád megparancsolta nekünk halála előtt: ¹⁷Mondjátok meg Józsefnek: Kérünk, bocsásd meg testvéreid hitszegését és vétjét, hogy rosszat követtek el ellened! Bocsásd meg hát azoknak a hitszegését, akik atyád Istenének a szolgálói! József sírva fakadt, amikor ezt elmondták neki. ¹⁸Oda is mentek hozzá a testvérei, leborultak előtte, és ezt mondták: Szolgáid vagyunk! ¹⁹De József így szólt hozzájuk: Ne féljete! Vajon Isten vagyok én? ²⁰Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt, hogy úgy cselekedjék, ahogyan az ma van, és sok nép életét megtartsa.” I Móz 50,15-21

Szeretett Gyülekezet!

Az emberi szív egyik legnehezebb kérdése a megbocsátás. Különösen akkor, amikor mély sebeket

hordozunk. Amikor valaki elárult bennünket, igazságtalanul bánt velünk, vagy éppen azok okozták a legnagyobb fájdalmat, akiktől a legtöbb szeretetet vártuk. József története éppen erről szól.

Édesapjuk, Jákób halála után József testvéreit újra előnti a félelem. Addig azt remélték, hogy József csak az apjuk kedvéért nem állt bosszút rajtuk. Most azonban úgy gondolják: nincs több akadály. Eljött az elszámolás ideje. Mennyire jellemző ez az emberi gondolkodásra! Gyakran Istent is ilyennek képzeljük. Azt hisszük, hogy Ő csak várja a megfelelő alkalmat, amikor majd visszaadja mindazt, amit elkövettünk. Ezért sok ember fél Istentől, de nem ismeri Őt.

Érdekes, hogy húsz-harminc év sem tudta elnémitani a testvérek lelkiismeretét. A bűn emléke ott maradt bennük. Lehet, hogy kívülről sikeres életet éltek, családjuk lett, gyermekeik születtek, de a múlt árnyéka végigkísérte őket. A bűnnek ez a természete. Amit nem rendezünk Istennel és embertársainkkal, az újra meg újra jelentkezik. Amit nem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

rendezünk Istennel, azt hiába próbáljuk eltemetni. Lehet, hogy hosszú időre elhallgat, de újra megszólal. A lelkiismeret Isten egyik különös ajándéka. Nem azért adta, hogy tönkretegyen bennünket, hanem hogy visszahívjon önmagához.

Ezért küldenek üzenetet Józsefnek. Kéri a bocsánatát. Talán még egy kegyesnek tűnő történetet is hozzátesznek, hogy apjuk ezt kérte tőle. Nem tudjuk, valóban elhangzott-e ez a kérdés. De a lényeg nem is ez. A lényeg a rettegésük. József azonban sírni kezd. Nem haraggal válaszol. Nem szemrehányással. Nem emlékezteti őket a régi sebekre. Könnyek fakadnak a szeméből.

Miért sír? Talán azért, mert fáj neki, hogy ennyi év után sem ismerték meg a szívét. Nem hitték el, hogy valóban megbocsátott. Még mindig azt gondolták róla, hogy ugyanolyan, mint a világ emberei: csak a megfelelő pillanatra vár, hogy visszaadja a sérelmeket. Pedig a megbocsátás nem emlékeztetkiesést jelent. József pontosan tudta, mit tettek vele. Emlékezett a kiszáradt kút sötétségére. Emlékezett a

rabszolga-karavánra. Emlékezett Potifár házára, a hamis vádra, a börtön éveire. Ha emberi szemmel nézzük, József élete tele volt igazságtalansággal. Talán sokszor mi is érezzük ezt. Megtörténik velünk valami, amit nem értünk. Valaki igazságtalanul bánik velünk. Csalódunk emberekben, elveszítünk valakit, vagy egy betegség teljesen átírja az életünket. Ilyenkor felmerül bennünk a kérdés: Hol van Isten? Miért engedte ezt meg?

Éppen ezért olyan különleges ez a történet, mert nem a szenvedés közepén ad választ, hanem évtizedek távlatából. József csak visszatekintve látja meg azt, amit akkor még nem érthetett.

Nem felejtett. Hanem másként kezdett emlékezni: Isten szemszögéből. Ezért hangzik el a Biblia egyik legmélyebb mondata: **„Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt.”**

Figyeljük meg: József nem nevezi jónak a rosszat. Nem mentegeti testvéreit. Nem mondja, hogy nem történt semmi.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Kimondja az igazságot: „rosszat terveztetek.” A bűn mindig bűn marad. De ugyanakkor egy másik igazságot is lát: Isten nagyobb az emberi gonoszságnál. A testvéreknek volt tervük. De Istennek is volt terve. Az ember terve a pusztítás volt. Isten terve a megmentés.

Ha Józsefet nem adják el rabszolgának, nem kerül Egyiptomba. Ha nem kerül börtönbe, nem találkozik a fáraó pohárnokával. Ha nem találkozik vele, nem áll a fáraó elé. Ha nem lesz Egyiptom vezetője, éhínség idején emberek milliói halnak meg – köztük saját családja is. Amit az emberek a pusztulás eszközének szántak, abból Isten az élet útját készítette el.

Ez nemcsak József története. Sokszor mi sem értjük életünk eseményeit. Miért engedett meg Isten egy betegséget? Miért történt meg egy veszteség? Miért kellett csalódnunk? Miért zárult be egy ajtó, amelyről azt hittük, hogy Isten nyitotta ki? Abban a pillanatban nem látjuk a teljes képet. József sem látta a kút mélyén. A börtön falai között sem. Csak

évekkel később tudta visszaneézve kimondani: Isten végig velem volt.

Milyen felszabadító ez! Nem azt jelenti, hogy minden jó, ami történik velünk. Hanem azt, hogy Isten még a fájdalmaink fölött sem veszi el az uralmát. Az ember rossz döntései nem tudják megghiúsítani Isten üdvözítő tervét. Ezért mondhatja József testvéreinek: **„Ne féljete!”** Nem bosszút ígér, hanem gondoskodást. **„Eltartalak benneteket és gyermekeiteket is.”** Ezekben a szavakban ott van a megbocsátás. Ez azt jelenti, hogy a múlt többé nem uralkodik rajtam. Nem engedem, hogy a sérelem irányítsa a jelenemet és a jövőmet. Ez csak akkor lehetséges, ha az ember elkezd Isten szemével nézni az életét. Ezért mondja József: **„Vajon Isten vagyok én?”** Micsoda alázat van ebben a mondatban! Nem akarja átvenni Isten helyét. Nem ő akar ítélni. Nem ő akar bosszút állni. Milyen sok konfliktus születik abból, hogy mi szeretnénk Isten szerepébe ülni! Mi akarjuk kimondani a végső ítéletet. Mi akarjuk eldönteni, ki mit érdemel. József azonban tudja: az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

ítélet Istené. És ez felszabadítja arra, hogy szeressen. A megbocsátás nála nem csupán szép szó, hanem szeretetből fakadó cselekedet. Ez szeretet. Ez kegyelem. Ez az ellenség szeretete.

És éppen itt mutat túl önmagán ez a történet. Mert József valaki másra mutat. Arra, aki még nála is nagyobb, Jézus Krisztusra. József ugyanis előképe Jézus Krisztusnak. Jézust is sajátjai vetették el. Elárulta egyik tanítványa, megtagadták barátai, hamis tanúkkal vádolták, ártatlanul ítélték halálra. A Golgotán az emberiség a lehető legnagyobb rosszat követte el: keresztre feszítette az Isten Fiát. És mégis éppen ebből a legnagyobb gonoszságból valósította meg Isten a legnagyobb jót. Az ember gyűlölete lett a megváltás útja.

A keresztt lett a megváltás helye.

A halálból élet fakadt.

A bűnből kegyelem.

Az ítéletből bocsánat.

A kereszten is igaz lett József mondata: **„Ti rosszat terveztetek... de Isten jóra fordította azt.”**

A kereszten Isten nemcsak egy családot mentett meg az éhhaláltól, hanem az egész világ számára megnyitotta az örök élet lehetőségét.

Jézus nem bosszút állt ellenségein, hanem így imádkozott: **„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”**

Ez a mi reménységünk is. Mert mindannyian ott állunk József testvérei helyén. Bűnösökként, akiknek nincs mivel dicsekedni. De Krisztus nem eltaszít bennünket, hanem kegyelmével fogad.

Ezért a mai ige végső üzenete nem egyszerűen az, hogy próbáljunk megbocsátani egymásnak. Hanem az, hogy először fogadjuk el azt a bocsánatot, amelyet Jézus Krisztus szerzett nekünk a kereszten. Mert aki átélte Isten megbocsátó szeretetét, az maga is képessé válik megbocsátani.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

„Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Legyen hát hitünk József hitéből, de mindenekelőtt kapaszkodjunk Jézus Krisztusba, aki a világ legnagyobb rosszából a világ legnagyobb áldását készítette el: a bűnbocsánatot, az új életet és az örök üdvösséget. Ezért bízunk rá múltunkat, jelenünket és jövőnket. Mert ugyanaz az Isten, aki József életében a rosszat jóra fordította, ma is képes arra, hogy a Krisztusba vetett hit által életünket áldássá formálja.

Ámen.